

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

06 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte: Ursache Petru

Judecători: Toma Nadejda și Timofti Vladimir

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Breazu Sergiu în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2015, în cauza penală, privindu-l pe:

Popa Ion Valentin, născut la 08.11.1980, originar din r-nul Ialoveni, domiciliul mun. Chișinău, com. Băcioi.

Termenul de examinare a cauzei:

Instanța de fond: 24.12.2013 – 09.06.2015;

Instanța de apel: 20.07.2015 – 26.10.2015;

Instanța de recurs: 12.01.2016 – 06.04.2016;

A CONSTATAT:

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 09 iunie 2015 Popa Ion Valentin a fost achitat de sub învinuirea adusă în baza art. 264 alin.(1) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

2. Pentru a pronunța sentința, în fapt, instanța de fond a constatat, că inculpatul Popa Ion Valentin a fost pus sub învinuire pentru faptul că, fiind deținător al permisului de conducere al mijlocului de transport, la 19.05.2013, ora 19.30, aflându-se la volanul automobilului de model „Ford Transit” nr.î. CKR 687, deplasându-se în mun. Chișinău, comuna Băcioi, str. Sfântul Constantin exprimând neatenție față de trafic și încredere exagerată în sine, a încălcat cerințele Regulamentului Circulației Rutiere, și anume prevederile pct.45 al Regulamentului Circulației Rutiere (RCR), în conformitate cu care „conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținînd permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c)

starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră; în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească pentru a nu pune în pericol siguranța traficului"; prevederile pct. 46 lit. a) al RCR, în conformitate cu care „conducătorul de vehicul trebuie să manifeste prudență sporită și, în caz de necesitate, să reducă viteza pînă la limita care i-ar garanta siguranța traficului sau chiar să oprească, în cazurile în care se deplasează pe lîngă: copii", iar drept consecință a încălcărilor enumerate mai sus, nu s-a isprăvit cu conducerea mijlocului de transport, nu a ținut cont de starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, nu a ținut cont de dexteritatea în conducere, nu a adaptat o viteză după situația rutiera în care conducea unitatea de transport reieșind din considerentul că se deplasa în preajma copiilor și prin urmare a comis tamponarea minorului Leu Adriana, a.n. 2010, cauzându-i din imprudență, conform raportului de expertiză medico-legală nr.2605/D din 28.10.2013, „fractură închisă bazală a degetului I a piciorului stîng fără deplasare a fragmentelor, care condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală medie".

3. Împotriva sentinței procurorul a declarat apel, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Popa Ion să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin.(1) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă de 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani. În conformitate cu art. 90 Cod penal a suspenda condiționat executarea pedepsei pe un termen de probă de 2 ani.

În motivarea apelului procurorul a invocat:

- instanța de judecată nu a dat apreciere probelor din dosar potrivit prevederilor legale, pronunțând sentința de achitare, deoarece în cadrul cercetării judecătorești s-a constatat cu certitudine că „fractura închisă bazală a degetului I a piciorului stîng fără deplasare a fragmentelor, care condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală medie", stabilită la copilul minor Leu Adriana a.n.2010, nu este rezultatul a careva factor natural, dar este rezultatul impactului între automobilul de model „Ford Tranzit", nr.î. C KR 687, condus de șoferul Ion Popa și minora Leu Adriana, care a avut loc la 19.05.2013, ora 19.30, în mun. Chișinău, comuna Băcioi, str. Sfîntul Constantin;

- sentința pronunțată este bazată doar pe interpretarea unilaterală a probelor cercetate în cadrul examinării judiciare a cauzei. Astfel, a menționat că vinovăția inculpatului Popa Ion de comiterea infracțiunii incriminate se dovedește prin cumulul de probe prezentate de partea acuzării și cercetate în instanța de judecată și anume: declarațiile reprezentantului legal a părții vătămate Ecaterina Leu; procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier din 19.05.2013, fiind stabilit locul

accidentului; schița accidentului rutier, fiind indicat că de la cotitură pe str. Sfântul Constantin, până la locul impactului este o distanță de 52,1 m., lățimea carosabilului este de 6,2 m, lățimea acostamentului este de 2,2 m, iar impactul a avut loc pe carosabil la distanța de 1,0 m de la acostament; procesul - verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei nr.6028 din 19.05.2013, în conformitate cu care Popa Ion era treaz; raportul expertizei medico-legale nr.2605/D din 28.10.2013;

- consideră, că instanța de judecată greșit a interpretat declarațiile inculpatului și a indicat în sentință că inculpatul brusc a frânat, după care copilul a lunecat cu piciorul și s-a lovit de roata automobilului, deoarece inculpatul fiind audiat la 02.04.2014 a declarat în instanță de judecată că "inițial a văzut copiii de la distanța de 20-30 m, deoarece a considerat că intervalul între copil și automobil îi permite deplasarea a continuat deplasarea, copilul a început a alerga spre carosabil și s-a izbit de roată și numai după aceasta a frânat brusc, deoarece nu s-a așteptat";

- în cadrul examinării judecătorești s-a constatat cu certitudine că la 19.05.2013, conducătorul auto Popa I. a văzut copilul din momentul când a virat la dreapta, fapt confirmat și prin declarațiile acestuia, iar conform schiței distanța de la cotitură până la locul impactului este de 52,1 m, în astfel de circumstanțe, fiind la volanul automobilului, inculpatul era obligat să se conformeze cerințelor pct. 45 a RCR, iar prevederile pct. 46 lit. a) al RCR, îl obligă pe conducătorul auto Popa I., care a văzut copii de la distanța 20-30 m, să manifeste prudență sporită și în caz de necesitate, să reducă viteza până la limita care i-ar garanta siguranța traficului sau chiar să oprească;

- este neîntemeiată și eronată constatarea primei instanțe, că inculpatul a fost în imposibilitate să vadă pietonul pe acea porțiune de traseu;

- instanța de fond, contrar prevederilor art. 347 Cod de procedură penală, a pus la baza sentinței de achitare, declarațiile cet. Oxana Secrieru, deoarece acestea trebuiau apreciate critic având în vedere, că martorul a declarat că este vecin cu inculpatul și se cunosc de mulți ani;

- instanța de fond nu a ținut cont de faptul, că timp de 1 an și 5 luni, de când s-a produs accidentul, nimeni nu a știut de existența acestui martor, nu s-a prezentat la organul de urmărire penală pentru a face careva declarații, inculpatul nu a declarat despre existența acestui martor la faza de urmărire penală și nu a prezentat instanței lista probelor la ședința preliminară;

- instanța de fond ilegal și neîntemeiat a emis încheiere de numire a expertizei auto-tehnice, deoarece conform îndrumarului investigării cauzelor penale privind încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere și de exploatare a mijloacelor de transport, pentru calcularea posibilității tehnice de evitare a accidentului, reieșind din circumstanțele concrete, este necesar de pus la dispoziția expertului următoarele date: la ce distanță a văzut conducătorul pietonul, sau pericolul apariției acestuia; cum și cu ce viteză se deplasa acesta. Astfel, a invocat că, instanța

illegal a dispus la solicitarea părții apărării prin încheiere, ieșirea la fața locului, pentru efectuarea reconstituirii cu participarea inculpatului și martorului Secrieru O., pentru verificarea declarațiilor depuse în instanță. Iar actul procedural în cauză este ilegal, deoarece s-a efectuat cu încălcarea prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal, astfel, consideră că reconstituirea faptei din 28.11.2014, în aceste circumstanțe nu a dat posibilitatea de a verifica datele de fapt obținute în urma audierii făptuitorului, cât și a martorului, respectiv nu este clar cum instanța în urma acțiunii date a stabilit careva divergențe între schița accidentului rutier și situația de fapt existentă;

- instanța de fond nu a ținut cont de faptul, că procesul verbal de cercetare la fața locului și schița accidentului rutier din 19.05.2013 sunt contrasemnate de către inculpatul Popa I.

4. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2015, a fost admis apelul procurorului, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Popa Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin.(1) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 200 unități convenționale, adică 4000 lei.

5. Potrivit deciziei adoptate, instanța de apel a stabilit că, Popa Ion la 19.05.2013, ora 19.30, aflându-se la volanul automobilului de model „Ford Transit” nr.î. C KR 687, deplasându-se în mun. Chișinău, comuna Băcioi, str. Sfântul Constantin, exprimând neatenție față de trafic și încredere exagerată în sine, a încălcat cerințele Regulamentului Circulației Rutiere, și anume: prevederile pct.45 al RCR, în conformitate cu care „conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră; în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”; prevederile pct. 46 lit. a) al RCR, în conformitate cu care „conducătorul de vehicul trebuie să manifeste prudență sporită și, în caz de necesitate, să reducă viteza până la limita care i-ar garanta siguranța traficului sau chiar să oprească, în cazurile în care se deplasează pe lângă: copii”, iar drept consecință a încălcărilor enumerate mai sus, nu s-a isprăvit cu conducerea mijlocului de transport, n-a ținut cont de starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, nu a ținut cont de dexteritatea în conducere, nu a adaptat o viteză după situația rutiera în care conducea unitatea de transport, reieșind din considerentul că se deplasa în preajma copiilor și prin urmare a comis tamponarea minorului Leu Adriana, a. n. 2010, cauzându-i din imprudență, conform raportului de expertiză medico - legală nr. 2605/D din 28.10.2013, „fractură închisă bazală a degetului I a piciorului stâng fără

deplasare a fragmentelor, care condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală medie".

Acțiunile inculpatului fiind calificate de către instanța de apel, potrivit elementelor infracțiunii prevăzute de art. 264 alin.(1) Cod penal, *„încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conducea mijlocul de transport, încălcare care a provocat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale și a sănătății”*.

Instanța de apel și-a întemeiat concluziile privind vinovăția inculpatului în urma examinării următoarelor probe din dosar: declarațiile reprezentantului părții vătămate, Leu Ecaterina; procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier din 19.05.2013, fiind stabilit locul accidentului; schița accidentului rutier, fiind indicat că de la cotitură pe str. Sfântul Constantin, până la locul impactului este o distanță de 52,1 m., lățimea carosabilului este de 6,2 m, lățimea acostamentului este de 2,2 m, iar impactul a avut loc pe carosabil la distanța de 1,0 m de la acostament; procesul - verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei nr.6028 din 19.05.2013, conform căruia Popa Ion era treaz; raportul de expertiză medico-legale nr.2605/D din 28.10.2013, în conformitate cu care Adrianei Leu i-a fost cauzată „fractură închisă bazală a degetului I a piciorului stâng fără deplasare a fragmentelor, care condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală medie"; raportul de expertiză nr.1030 din 02.06.2014 potrivit căruia, în situația de drum respectivă, în momentul apariției pietonului pe partea carosabilă, ca obstacol de circulație, conducătorul automobilului de model „Ford Tranzit” cu nr.î. C KR 689 trebuia să se ghideze de cerințele art. 45.2 din RCR.

Instanța de apel a menționat că, prima instanță a dat o apreciere eronată probelor administrate și greșit a conchis că la materialele dosarului nu sunt probe care ar demonstra comiterea de către inculpat a infracțiunii prevăzute de art. 264 alin.(1) Cod penal, în consecință, concluzionând asupra achitării lui Popa Ion, care nu a negat faptul că pietonului i-au fost cauzate vătămări corporale medii, dar neagă implicarea sa în cauzarea acestor leziuni, invocând că fetița s-a speriat, a lunecat și s-a lovit cu piciorul de roata mașinii.

Declarațiile depuse în cadrul cercetării judecătorești de către inculpat, instanța de apel le-a apreciat ca o poziție de apărare a inculpatului și o metodă de eschivare de la răspunderea penală, deoarece acesta fiind interogat în calitate de bănuit la 19.11.2013 a declarat că deplasându-se pe prima bandă de circulație cu viteza de aproximativ 20 km/oră a cotit la dreapta pe str. Sfântul Andrei. Parcurgând o distanță a observat pe marginea dreaptă a carosabilului doi copii, pe marginea stângă a drumului erau doi bărbați necunoscuți. A redus viteza până la minimum și ținând cont de faptul că intervalul dintre automobil și copii îi permiteau trecerea a prelungit deplasarea. Apropiindu-se de copii, la o distanță de aproximativ 3 metri, a observat cum un copil, fugind, a traversat strada. Brusc a frânat și a cotit volanul în

stânga, dar să evite tamponarea nu a reușit și cu roata dreaptă din față a călcat copilul peste picior. Apoi cu mama copilului care se afla în ograda casei au plecat la spital.

Totodată, instanța de apel a reținut că, declarațiile date de Popa Ion în cadrul urmăririi penale, sunt veridice, consecvente și care coroborează cu probele materiale din dosar, fiind confirmate și prin depozițiile reprezentantului legal al părții vătămate Leu Ecaterina, care în cadrul urmăririi penale a declarat că, momentul producerii accidentului rutier nu l-a văzut, dar la 19.05.2013, fiica sa Adriana în timp ce se afla în stradă cu alți copii a fost tamponată de un automobil de model Ford Tranzit, condus de Popa Ion. Ea fiind în ogradă a auzit gălăgie și când a ieșit în drum a văzut-o pe mama sa Feraru Ecaterina care o ține pe Adriana în brațe și aceasta i-a comunicat că copilul a fost tamponat de un automobil. În acel moment în stradă era și Popa Ion, care i-a comunicat că el a lovit-o pe Adriana. Au urcat împreună cu Popa Ion în automobil și au plecat la punctul medical din Băcioi, apoi cu ambulanța a fost transportată la Spitalul „V. Ignatenco” din mun. Chișinău.

Instanța de apel a conchis, că nu pot fi reținute ca veridice declarațiile reprezentantului părții vătămate Leu Ecaterina, depuse în ședința de judecată, potrivit cărora Popa Ion nu este vinovat de accident și că nu are pretenții la acesta, deoarece sunt contradictorii probelor administrate și declarațiilor depuse de aceasta în cadrul urmăririi penale, pe care instanța le-a reținut ca fiind veridice și care stabilesc cert circumstanțele apariției vătămarilor corporale medii la minora Leu Adriana.

Instanța de apel a stabilit, că faptul cauzării vătămarilor corporale medii copilului Leu Adriana, este confirmat și de raportul de expertiză medico-legale nr. 2605/D din 28.10.2013, în conformitate cu care Adrianei Leu i-a fost cauzată „fractură închisă bazală a degetului I a piciorului stâng fără deplasare a fragmentelor, care condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală medie”.

În același context, instanța de apel a reținut că conform raportul de expertiză nr. 1030 din 02.06.2014 s-a stabilit că în situația de drum respectivă, în momentul apariției pietonului pe partea carosabilă, ca obstacol de circulație, conducătorul automobilului de model „Ford Tranzit” cu nr. î. C KR 689, Popa Ion trebuia să se ghideze de cerințele art. 45.2 din Regulamentul Circulației Rutiere, potrivit căruia, în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului.

Instanța de apel a reținut că, Popa I. a văzut copilul din momentul când a virat la dreapta, fapt confirmat chiar de declarațiile acestuia, iar conform schiței distanța de la cotitură până la locul impactului este de 52,1 m. În astfel de circumstanțe fiind la volanul automobilului, Popa I. era obligat să se conformeze cerințelor pct.45 a RCR și anume, să conducă automobilul „Ford Transit” nr.î. C KR 687 în conformitate cu

limita de viteză stabilită, să țină permanent seama de starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția și văzând copiii care se jucau pe marginea drumului, era obligat să prevadă situația periculoasă care putea apărea în astfel de circumstanțe, mai mult ca atât pct. 46 lit. a) al RCR, îl obliga pe conducătorul auto Popa I., care a văzut copii de la distanța 20-30 m, să manifeste prudență sporită și în caz de necesitate, să reducă viteza până la limita care i-ar garanta siguranța traficului sau chiar să oprească, însă în urma impactului, conform raportului de expertiză medico-legală, s-a stabilit cu certitudine că lui Leu Adriana i-a fost cauzată „fractură închisă bazală a degetului I a piciorului stâng fără deplasare a fragmentelor, care condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală medie”.

Astfel, instanța de apel a constatat că, concluziile primei instanțe potrivit cărora acuzarea nu a demonstrat, că inculpatul a manifestat neatenție față de trafic și nu a fost stabilit în ce mod a fost comisă tamponarea minorului Leu Adriana a.n.2010, au fost combătute de probele reținute de instanța de apel.

Totodată, instanța de apel a menționat și faptul, că inculpatul Popa I., fiind la volanul automobilului „Ford Tranzit” nr.î. C KR 687, deplasându-se pe str. Sfântul Andrei din comuna Băcioi, până la apropierea de sectorul carosabilului în apropierea cărui se jucau copiii, urma să se deplaseze cu așa o viteză, ca în orice moment să poată opri în fața unui eventual obstacol (ieșirea pe carosabil a unui copil). Prin urmare, constatarea instanței, precum că inculpatul Popa I. a fost în imposibilitate să vadă pietonul - partea vătămată minoră Leu A., pe acea porțiune de traseu, este neîntemeiată și eronată, deoarece schița accidentului rutier, confirmă că acostamentul este de 2,2 m, locul impactului este la 1,0 m. pe carosabil, astfel copilul pornit pe carosabil trebuia să parcurgă încă cel puțin 3,2 m, în vizorul conducătorului auto Popa I., care (conform declarațiilor date în instanță), deja îl văzuse pe copil în timp ce vira la dreapta, adică de la o distanță de 20-30 m sau 52,1 m (conform schiței). Instanța de fond nu a luat în considerație că procesul-verbal de cercetare la fața locului și schița accidentului rutier din 19.05.2013 sunt contrasemnate de inculpatul Popa I.. Mai mult ca atât, legalitatea acțiunilor procesuale date nu a fost contestată de inculpat sau avocat în ordinea art. 299/1 și 313 Cod de procedură penală, sau la momentul când a făcut cunoștință cu materialele urmăririi penale împreună cu apărătorul în condițiile art. 293-294 Cod de procedură penală, inculpatul cu apărătorul nu au consemnat careva cereri în acest sens, astfel, inculpatul și avocatul său sunt decăzuți din dreptul contestării legalității acțiunilor procesuale efectuate în cadrul urmăririi penale.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că sunt neîntemeiate și concluziile primei instanțe privind aprecierea critică a depozițiilor martorului Zatic Sergiu, care în cadrul cauzei penale date a desfășurat acțiunile procesual-penale, deoarece circumstanțele reținute de instanța de apel s-au confirmat prin probele materiale anexate la dosar.

6. Împotriva deciziei instanței de apel, la 17.12.2015, a declarat recurs ordinar avocatul Breazu S. în numele inculpatului, prin care solicită casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului, recurentul invocând temei de drept pct. 6), alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală, a indicat că:

- hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și că a fost admisă o eroare gravă de fapt care a afectat soluția.

Potrivit conținutului recursului, recurentul critică modul aprecierii probelor de către instanța de apel menționând totodată că, acestora nu le-a fost dată o apreciere potrivit prevederilor art.101 Cod de procedură penală.

Consideră, că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii în acțiunile inculpatului Popa I., deoarece acesta nu a tamponat-o cu automobilul pe partea vătămată minoră.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin.1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul prin referința depusă a solicitat declararea inadmisibilității recursului ordinar declarat în cauză, deoarece hotărîrea atacată este legală, întemeiată și nu conține erori de drept.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal menționează că potrivit practicii judiciare constante, *erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.*

Colegiul penal constată că temeiurile invocate de recurent, prevăzute în pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărîrea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin.(1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza

probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin.(8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal reține că recurentul critică decizia instanței de apel sub aspectul prevederilor art. 427 alin. 1) pct. 6) Cod de procedură penală, care prevede expres că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeiuri: instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

Afirmațiile recurentului că *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și că instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*, sunt declarative motiv din care nu pot fi reținute.

Or, analizând decizia contestată cu recurs ordinar, Colegiul penal constată că instanța de apel s-a expus detaliat asupra tuturor motivelor invocate în apel, întemeindu-și soluția, așa cum este indicat în pct. 5 al prezentei decizii, motivare pe care instanța de recurs și-o însușește și repetarea căreia nu o consideră necesară.

Mai mult ca atât, recurentul invocând faptul, că instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu a indicat în ce constă această eroare.

În afară de aceasta, deși în conținutul recursului nu este indicat în mod expres, Colegiul penal atestă, că recurentul critică decizia instanței de apel sub aspectul temeiului de casare prevăzut la art. 427 alin. 1) pct. 8) Cod de procedură penală, considerând că *nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Instanța de recurs consideră declarative argumentele recurentului precum că “la examinarea cauzei nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, pe motiv că inculpatul Popa I. n-a tamponat-o pe partea vătămată minoră cu automobilul, în acest sens nefiind prezentate de către acuzare suficiente probe”, deoarece aceste afirmații sunt combătute prin probele cercetate și verificate de către instanța de apel.

Colegiul penal subliniază că, potrivit prevederilor art. 27 alin.(1) Cod de procedură penală, judecătorul și persoana care efectuează urmărirea penală apreciază probele în conformitate cu propria lor convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate.

Colegiul penal atestă că instanța de apel la pronunțarea deciziei adoptate s-a condus de prevederile art. 101 Cod de procedură penală, dând apreciere probelor din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar tuturor probelor în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, ajungând la o concluzie corectă privind vinovăția lui Popa Ion în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin.(1) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă echitabilă sub formă de amendă în mărime de 200 unități convenționale, adică 4000 lei.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, temeiurile invocate de recurent prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului. Astfel de eroari de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin.(1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Breazu Sergiu în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2015, în cauza penală privindu-l pe **Popa Ion Valentin**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 29 aprilie 2016.

Președinte

Ursache Petru

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Timofti Vladimir